

§ 30. Częściowe wyciągi z planu, sporządzone drogą zwyczajnego kopjowania (nielitograficznie), winny zawierać wyłącznie rysunek kolonji lub parcel należących do petentów z wykazaniem niezbędnych danych geodezyjnych, dotyczących tych kolonji lub parcel.

§ 31. Gdy nie wszystkie linie graniczne kolonji lub parcel wykazanych na częściowym wyciągu posiadają dane geodezyjne (długości boków i wymiary kątów), to wyciąg należy uzupełnić przez umieszczenie linii dowiązujących te kolonje lub parcele do utrwalonych na gruncie ciągów poligonalnych lub obwodnicy z wykazaniem właściwych cyfrowych danych geodezyjnych. Linje te mogą być wykreślone szematycznie t. j. bez zachowania skali.

§ 32. Na częściowych wyciągach opisywać należy tylko grunty przyległe do kolonji lub parcel wykazanych na wyciągu. Opis tych gruntów winien być sporządzony wyłącznie podług nazw miejscowości, względnie ustalonych na planie numerów poszczególnych kolonji lub parcel, bez wyszczególnienia nazwisk właścicieli.

§ 33. Tytuły planów oryginalnych winny być całkowicie wypisane na wyciągach częściowych z dodaniem na początku tytułu wyrazu: „Częściowy wyciąg”.

§ 34. Odrisy planów w całości winny być poświadczane przez umieszczenie na nich napisu: „Odrisy niniejszy jest zgodny z oryginałem i wydany został (imię i nazwisko) na skutek prośby z dnia r. №”.

§ 35. Częściowe wyciągi z planów winny być poświadczane przez umieszczenie na nich napisu: „Wyciąg niniejszy sporządzony prawidłowo i zgodnie z planem oryginalnym i wydany został (imię i nazwisko) na skutek prośby z dnia r. №”.

§ 36. Napisy przewidziane w §§ 34 i 35 winny być zaopatrzone podpisami prezesa okręgowego urzędu ziemskiego i kierownika wydziału technicznego, datą, pieczęcią urzędu i № dziennika.

§ 37. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą od dnia ogłoszenia na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, wołyńskiego, poleskiego i nowogródzkiego, oraz na obszarze okręgu administracyjnego wileńskiego.

Minister Reform Rolnych: *Z. Ludkiewicz*

510.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 maja 1924 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłaty za egzaminy uczniów aptekarskich w b. Dzielnicy Pruskiej.

Na mocy art. 2 p. 17 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P.

№ 63 poz. 371), § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 18 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86), § 29 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dn. 18 maja 1904 r. w przedmiocie egzaminów aptekarskich (Dz. P. Rz. Niem. str. 150), zarządza się co następuje:

§ 1. Opłatę za egzaminy uczniów aptekarskich, przewidzianą w § 7 rozporządzenia kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dn. 18 maja 1904 r. (Dz. Pr. Rz. Niem. str. 150) ustanawia się w wysokości 30 złotych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze b. dzielnicy pruskiej i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 12 grudnia 1922 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłaty za egzaminy uczniów aptekarskich (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 1 poz. 6).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

511.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 28 maja 1924 r.

w przedmiocie ustalenia kaucji zarobkowych pośredników pracy.

Na mocy art. 6 (ustęp 1) i 22 ustawy z dnia 21 października 1921 r. o zarobkowym pośrednictwie pracy (Dz. U. R. P. № 88, poz. 647), oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. o przekazaniu Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej zarządu spraw pracy i opieki społecznej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 168), zarządza się co następuje:

§ 1. Kaucja zarobkowych pośredników pracy wynosi:

- dla pośredników, trudniących się pośrednictwem pracy dla jednej kategorii pracowników 150 złotych,
- dla pośredników, trudniących się pośrednictwem pracy dla dwóch lub więcej kategorii pracowników 300 złotych.

§ 2. Zarobkowi pośrednicy pracy, którzy złożyli kaucję według norm, ustalonych w § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 listopada 1923 r. w przedmiocie zmian w rozporządzeniu z dnia 30 stycznia 1922 r. do ustawy o zarobkowym pośrednictwie pracy (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1031), winni w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia złożyć we właściwym urzędzie wojewódzkim kwit Kasy Skarbowej o złożeniu kwoty, uzupełniającej kaucję do norm, ustalonych rozporządzeniem niniejszym.